

Ödüller Kimlere Verilmeli

– MehmetALİ · 02 Mayıs 2011

Zaman içinde yazarların beklediği en önemli hususlardan biri, belki de ilki, kendi çevrelerinden takdir edilmenin beraberinde ödüllendirilmesidir.

Onun için kimi yarışmalara girenler, kendi biyografilerini verirken aldıkları ödülleri de zikretme ihtiyacı duyarlar. Veleve ki ödül, bir belge olsun, imzaların atıldığı bir daktilo sayfası kadar olsun. Belge, o kişi için iltifatın marifete tabii olduğunu göstermesi açısından önemlidir.

Kimi edebiyat, kültür ve sanat çevreleri gelenek haline getirdikleri yarışmalar düzenlerler. Bu yarışmalar iki yönlüdür:

a- Kişi, çalışması ile yarışmaya katılır.

b-Kişinin çalışması eksen alınarak, kendisi ödüllendirilir.

Bizim bu güne kadar katıldığımız yarışmalar ikiyle sınırlıdır. O da üniversitenin ilk senesinde katıldığımız bir şiir yarışmasında aldığımız mansiyondur ki ödülümüz olan 200 TL, yirmi günlük zaman aşıldığı için iade edilmiştir.

Bundan sonra da herhangi bir yarışmaya Mayıs 2011 Tarihine kadar katılma cesaretine kendimizi sahip bulmamışız. Sadece 1985 Senesinde katıldığımız bir gazetenin hikâye yarışmasında hikâyemizin "Hasta Bir Çocuğun Hikâyesi" başlığı altında bir hafta yayınlandığıdır. Ödül alıp almadığımız meçhuldür.

Meslekî alanda kimi zaman aldığımız belgeler olsa da bir yarışma sonrasında alınan belgeler ve ödüller kapsamında değerlendirilmemelidir, alınanlar.

Nedense yazdıklarımızda meddahvarî tarzda kendimizi övmeden yazıya giriş yapmak oldukça zordur, bizim için.

A şıkkında kişinin katıldığı yarışmada derece almaması oldukça güçtür. Çünkü yapılan yarışmada kişinin çalışması, yazarın ismi ile değerlendirilir.

B şıkkında kişi istememiş olsa bile, komisyon ödül verdiği kişiyi yakından tanımaktadır, onu bilir.

Her iki şıkta da komisyonlar, kişinin çevresinde bilinen isimlerdir. Hatta bir dönem, bir komisyonunun ödüllendirdiği ismin, bir başka komisyonda iken kendisine ödül veren bir komisyon üyesini ödülle taltif ettiğine dair aldığım bilgiye doğrusu kanaat getirmemiştim.

Bizde ödüllendirme daha çok aynı ağacın gölgesinde bulunanların kendi aralarında var oluşlarının birer vesikası misali ödüllendirme mekanizmasını oluşturdukları söylenir.

Kişilerin adına açılan yarışmaların bir kısmı elbette bundan varestedir, istisnadır. Lakin birçok yarışmanın aynı ağacın gölgesinde olanların birbirine iltifatı olarak görülmelidir, kimi ödüllendirmeler.

Bizde sol ve sağ anlayışın yıllardan beridir sürdürdüğü, sonradan milliyetçi ile İslam tandanslı yayıncılığın giriştiği ödüllendirme sağnağı, dur-durak bilmez biçimdedir. Edebiyat dergileri durmadan yarışmalar düzenler, ismi sanı duyulmamış ödüller birbirini kovalar. Anakara'da bulunduğum bir toplantıda tanıştığım bir zatın ismi, yabancılıktan uzak kalmıştı bana. Kendi adına her yıl ödül verilen zat ile tanışmış olmam, beni şaşırtmıştı. Yaşlı da değildi, karşımdaki. Anlaşılan ismine ödül verilenlerin dünya değiştirmesine gerek yokmuş. Çünkü ben o güne kadar, ancak aramızdan ayrılanların ismine ödül

verildiğini sanıyordum, bu yanılgı içindeydim. Yirmi kez bulunduğum ve aylarca kaldığımı sandığım Ankara'da tek anladığım bu önemli konu oldu: İnsan yaşarken de ismi ile ödüller verilebiliyor!.. Bir de Ankara'da rastladığım, insanının çok soğuk oluşudur ki bu da şehrin başkent oluşundan, bürokrasi merkezi olduğundan kaynaklanmaktadır.

Bizim Diyarbakir'de gelen misafiri ağırlamamız o denli misafirin canını sıkar ki misafir yalnız bırakılma için adeta Allah'a dua eder. Ankara'da yıllar sonra gördüğün bir dostun sana ayıracağı zamanı saatlerle dakikalarla sınırlıdır.

Bir yemek ve sonrası içilen çay... Çok önemli biri olsan bile konuşmalar, davranışlar samimî olmama kaygısı uyandırıyor, insan hafızasında: her şey göstermelik her şey yapmacık...

Kendimizi tanıttığımız bir toplantıda bir zaman yediği ve içtiği ayrı olmayan ortamın tanınan ismine kendimizi hatırlatmamız, sonuç vermedi. Zaman geldi ki işi düşünce hatırlandık. O da yayınlanan bir şiirimiz olmuştu.

Şimdiki ödüller, artık bir belge ile tamamlanırken, önceleri bir ödül almak zordu ve o ödülün sahibi aldığı ödülün hakkını vermek zorundaydı. Şimdiki gençlere baktığımızda alınan birkaç ödülle kendilerini toplumun çok üstünde görme konumunda düşüncelerini anlamakta zorluk çekiyorum.

Zannımca böyle giderse ben de kendi ismime yılda bir defa verilmek üzere bir kültür, edebiyat, sanat ödülü bırakır ve katılmadığım yarışmalarda kazanmam muhtemel olan ödülleri alamadığım için her sene birer ödül vererek toplumda kendimden söz ettireceğim.

Madem kimse ödül vermiyor ve madem verilen ödüller gereği gibi değil... O halde kıssasa kısas... Sahi bu ödüllerin verilmesi, hangi esasa göredir? Ödül verenlerin ölçüsü nedir? Her ödül alan çalışma, herkes tarafından kabul görececek olgunluğa sahip midir? Ödüllü kimi çalışmalar, niçin gereken ilgiyi görmekten uzaktır?

İşin mizahını yapmada belki bir adım gerideyimdir lakin ödülleri dağıtanlar, benim bu ödül verilen çalışmaları anlamadığımı kendilerince sorgulamaları gerekmez mi?

Sahi bunları yazdıktan sonra dilimle kuş tutsam da kim bana ödül verecek?

En iyisi ben de kendi ismimle bir yarışma düzenleyip, kendi kendimi gündeme getirme işine canlılık kazandırırım ki eleştirme adına dokuz boğumlu kuyruğunda iğnesini sabırsızlıkla çalıştırmayı bekleyen akrep gibi kimi kalemlere yem olmayayım...